

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Van már tojás*

Forrás: *Világ*

Bp.
(Hely)

1920. *VII*
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *381,631*

Hely

Idő *"1920"*

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapesti Könyvtár, bázisnyomdája 1919.

Van már tojás

Egy hónap alatt a felére csökkent a tojás ára — Tojásbőség a vásárcsarnokokban — Naponta három-négy kocsirakomány érkezik a fővárosba — A budapesti nagykereskedők tojásbehozatali szindikátust akarnak alakítani

(A *Világ* tudósítójától.) A tojás is azok közé a fontos élelmiszerek közé tartozik, amelyek tiszteletreméltó karriert futott be. A múlt év őszen a pesti piacokon alig láttunk tojást és ahol megjelent, áhítattal tekintettünk rá, de megvenni nem mertük, mert az árak éppenséggel nem álltak arányban a pesti fogyasztó közönség fizetőképességével. A legmagasabb árnívót a karácsony előtti napokban érte el és darabjáért 7 koronát kértek. Az ünnepek után — mert a vásárlás csökkent — egy koronát engedtek az árakból és a nyílt piacokon, továbbá az üzletekben körülbelül hat koronáért árusították. Január 16-án a tojás megint egy koronával olcsóbbodott, míg most egy hatalmas ársuhanás következett be és a tojás ára szinte minden átmenet nélkül lecsökkent körülbelül 3 koronára.

— A mostani árak sem tarthatják magukat — mondotta egy tojáskereskedő, — mert a vidék vagonszámra ontja az árut. A nagybani vételnél 2.60—2.80 koronás egységár dominál, de azt hiszem, hogy további olcsóbbodás fog beállni. A fővárosba naponta körülbelül három-négy kocsirakomány tojás érkezik, ami mindenesetre tekintélyes mennyiség, ha figyelembe vesszük, hogy a béke éveiben, amikor a tojás ára 6—7 fillér volt, Budapestre naponta 15—20 vagon áru jött. A főváros legnagyobb tojásszállító vidékei Heves-, Fehér- és Tolnamegyék, ahonnan naponta kapunk szállítmányokat és friss áru kerül a piacokra.

— Nagy baj, hogy a legnagyobb és leggazdagabb tojástermő területeinket, Bácskát és Erdélyt, sajnos, elveszítjük és ezekről a vidékekről semmit sem tudunk behozni. Igaz, hogy a megszálló nem-

zetek sem tudnák az említett vidékek fölölését kiszállítani, noha a béke éveiben ezekről a vidékekről rengeteg mennyiségű tojást exportáltunk Németországba és Angliába. A szállítási nehézségek következtében most Erdély és Bánát fölöslege ott hon marad és ezért az említett országrészek aránylag olcsó (70—80 filléres) tojásárak vannak érvényben. A magyar kereskedők, — hogy az árakat némileg lenyomják, — tojásbehozatali dolgában többször tettek kísérletet, ámde ezek eredmény nélkül maradtak. Most azzal a tervvel foglalkozunk, hogy a budapesti tojásnagykereskedők bevonásával *behozatali szindikátust alakítunk és a Tiszántulról importálunk tojást*. Ez ügyben talán már e napokban *küldöttéleg keressük fel a közélet-mezési minisztert és kérni fogjuk, hogy a fővezérlettel egyetértésben a tervezett behozatali tegye lehetővé*. Megjegyzem, hogy a tiszántuli vidékeken a tojás napi ára most körülbelül 70—80 fillér, tehát az lényegesen olcsóbb, mint Budapesten. Azt hisszük, hogy ha a behozatali lehetővé teszik és megengedik, a budapesti tojásárak az eddigénél is nagyobb arányokban fognak lecsökkenni. A fogyasztóközönség azonban ne várja azt, hogy a békebeli árak egyhamar visszatérnek, ami már azért is kizárt dolog, mert a készletek a fogyasztást egyáltalán nem fedezik és az őszi hónapokban gondoskodnak a téli ellátásról, amikor nagyobbarányú vásárlás indul meg.

A budapesti vásárcsarnokokban egyébként most nagy tojásbőség uralkodik és a mai árjegyzés a kicsinyben való eladásoknál 3.20—3.30 volt.